

PORRES SZENT MÁRTON 1579. december 9-én született Peruban, Limában. Édesanyja néger, édesapja spanyol nemesember volt, ő keverék típus, úgynevezett mulat volt. Emiatt társadalmilag alacsonyabb szinthez tartozott. Apja is magára hagyta, mert mint kormányzó nem tarthatta házában két mulat gyermekét. Anyja gondos keresztény nevelésben részesítette, Martinico (Mártonka) példaképe lett társainak.

Gyógyszerészetet, borbélymesterséget és seborvosi ismereteket tanult, elismert és jóhírű gyógyítója volt a környék betegeinek. Minden reggel szentmisén vett részt azután sötétedésig betegeivel foglalkozott. A hír és tekintély zavarta, ezért domonkos szerzetes lett, „oblatus”. 1603. június 2-án vették fel hivatalosan, laikus testvérnek. Ettől kezdve mint betegápoló testvér dolgozott példamutatóan. Társai már ekkor szentnek tartották. A kolostoruk lassan kórházzá változott, előjárója megütközésére.

Sokat tett a szegényekért, élete kemény és alázatos volt, önfelegyelmezése kitűnt, mélységesen tisztelte az Oltáriszentséget. Vezeklése és szigorú életvitele nagyon legyengítette, és amikor 1639 végén tifuszt kapott, szervezete nem bírta ellenállni. 1639. november 2-án halt meg a Hiszekegy imádkozása közben, amikor az „és emberré lett” szavakhoz ért. 1837-ben XVI. Gergely pápa boldoggá, 1962-ben XXIII. János pápa szentté avatta. Védőszentje az orvosi és ápolói szervezeteknek.